

- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τέταρτο ερώτημα: Έχει το άρθρο 20 της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31), την έννοια ότι δεν υφίσταται αποτελεσματικός προηγούμενος έλεγχος, εφόσον ο έλεγχος αυτός διενεργήθηκε, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας, βάσει μητρώου που δεν περιέχει μία από τις απαιτούμενες πληροφορίες;
- 6) Έχει το άρθρο 7 –και ειδικότερα το στοιχείο ε' του εν λόγω άρθρου– της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31), την έννοια ότι απαγορεύει την πρακτική της αποθήκευσης των διευθύνσεων πρωτοκόλλου Ίντερνετ (διευθύνσεων IP) των χρηστών μιας αρχικής ιστοσελίδας χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή τους;

Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-94/09)

(2009/C 113/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Afonso)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εφαρμόζοντας ενιαίο συντελεστή ΦΠΑ επί του συνόλου των υπηρεσιών των γραφείων τελετών και επί της παράδοσης των οικείων αγαθών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96 έως 99, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ (1),
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, με την προσφυγή της, ισχυρίζεται ότι η γαλλική φορολογική νομοθεσία θίγει την καλή λειτουργία του συστήματος του ΦΠΑ κατά το μέτρο που εφαρμόζει δύο συντελεστές ΦΠΑ επί της εκ μέρους των γραφείων τελετών παροχής υπηρεσιών και παράδοσης αγαθών στα μέλη των οικογενειών των αποθανόντων, μολονότι αποτελούν, στην πράξη, ενιαία σύνθετη ενέργεια που πρέπει να υπάγεται σε ενιαίο φορολογικό συντελεστή.

Η προσφεύγουσα προσάπτει ειδικότερα στην καθού ότι διαφοροποιεί χωρίς λόγο την υπηρεσία μεταφοράς της σορού με ειδικά προς τούτο διαμορφωμένο όχημα, για την οποία εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ, από τις λοιπές δραστηριότητες των γραφείων τελετών, όπως η μεταφορά της σορού ή η προμήθεια φέρετρου που υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, η παροχή που αποτελείται από μία μόνον υπηρεσία σε οικονομικό επίπεδο δεν πρέπει να κατακερματίζεται τεχνητά για να μην θίγεται η καλή λειτουργία του συστήματος του ΦΠΑ. Στην πράξη άλλωστε, η μεγάλη πλειοψηφία των οικογε-

νείων που ζητούν από το γραφείο τελετών την οργάνωση κηδείας θεωρεί ότι οι εν λόγω δραστηριότητες συνιστούν ενιαία παροχή.

Εξάλλου, η Επιτροπή αμφισβητεί την επιλογή της καθής να εφαρμόζει κυμαινόμενους μειωμένους συντελεστές επί των υπηρεσιών των γραφείων τελετών. Ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 98, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ δεν επιτρέπουν την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή επί ορισμένων υπηρεσιών μεταφοράς και κανονικού συντελεστή επί των λοιπών υπηρεσιών των εν λόγω γραφείων τελετών, καθιστώντας το ύψος του πραγματικού συντελεστή οπωσδήποτε χαμηλότερο από τον εφαρμοστέο στη Γαλλία κανονικό συντελεστή. Επιπλέον, το ποσοστό του εν λόγω μειωμένου συντελεστή θα κυμαινόταν από συναλλαγή σε συναλλαγή αναλόγως του σχετικού όγκου, σε κάθε περίπτωση, των υπηρεσιών που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή, πράγμα που επίσης απαγορεύεται από την εν λόγω οδηγία.

(1) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Μαρτίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-95/09)

(2009/C 113/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να αναγνωρίσει ότι,

- η Δημοκρατία της Ιρλανδίας, παραλείποντας να προσδιορίσει πλήρως και ορθώς τις ευαίσθητες περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991 (1) για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων·
- παραλείποντας να μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο πλήρως και ορθώς τα άρθρα 3, παράγραφοι 1 και 2, και 5, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, της οδηγίας αυτής σε σχέση με ορισμένες ευαίσθητες περιοχές·
- παραλείποντας να παράσχει το επίπεδο επεξεργασίας στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας αυτής πριν την ταχθείσα προθεσμία της 31ης Δεκεμβρίου 1998 σε σχέση με όλα τα αστικά λύματα για ορισμένα αστικά κέντρα άνω των 10 000 ι.π. που απορρίπτονται στις λεκάνες υδροσυλλογής ευαίσθητων περιοχών·
- παραλείποντας, για ορισμένα αστικά κέντρα, να εξασφαλίσει ότι το σύστημα αποχέτευσης που επιβάλλει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2 αυτής· και
- παραλείποντας να πραγματοποιήσει ορθά την πρώτη υποχρεωτική αναθεώρηση κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής πριν από την ταχθείσα προθεσμία της 31ης Δεκεμβρίου 1997, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα εν λόγω άρθρα καθώς και από το άρθρο 19 της οδηγίας· και